

COLLECTIE VAN
DE NATIONAL
GALLERY –
PERSINFORMATIE

INTRODUCTIE

DE NATIONAL GALLERY HUISVEST EEN VAN DE GROOTSTE EN BELANGRIJKSTE COLLECTIES EUROPESE SCHILDERIJEN TER WERELD.

De collectie van de National Gallery bestaat uit meer 2300 schilderijen, daterend vanaf de Middeleeuwen tot de vroege 20e eeuw. Alle belangrijke tradities uit de West-Europese schilderkunst zijn vertegenwoordigd, van de late Middeleeuwen en de Italiaanse Renaissance tot het Franse Impressionisme, met kunstwerken van schilders zoals Titiaan, Monet, Velázquez, Rembrandt en Van Gogh.

In tegenstelling tot andere belangrijke internationale musea is de National Gallery niet uit een koninklijke collectie ontstaan, maar als gevolg van een schenking. In 1823 beloofde de landschapsschilder en kunstverzamelaar Sir George Beaumont zijn schilderijencollectie aan het land, maar de eerste werken in de National Gallery zijn afkomstig van de bankier verzamelaar John Julius Angerstein. In 1824 kocht het Engelse parlement de Angerstein collectie, met schilderijen van o.a. Claude, Rembrandt en Van Dyck. De stichters wilden een museum oprichten dat jonge kunstenaars zou onderrichten en inspireren en dat voor iedereen toegankelijk zou zijn. Vandaag de dag blijft de National Gallery haar originele doelstellingen nakomen: de nationale collectie schilderijen voor toekomstige generaties bewaren en in stand houden en ervoor zorgen dat de collectie voor iedereen gratis toegankelijk blijft.

De Gallery werd in het centrum van Londen gesitueerd om het museum voor iedereen gemakkelijk bereikbaar te maken. Dit is nog steeds het geval; het museum ontvangt meer dan vijf miljoen bezoekers per jaar. Eenmaal aanwezig, kunnen de bezoekers kiezen uit allerlei activiteiten, waaronder tijdelijke tentoonstellingen, workshops, lezingen en late openingstijden op vrijdag.

De National Gallery verandert voortdurend. De collectie groeit omdat er nieuwe schilderijen worden verworven, geleend of aan het land nagelaten. Daarnaast houdt het museum gelijke tred met de veranderende behoeften van zowel de collectie als haar bezoekers. Om wetenschappelijke en conserveringsredenen moet er voortdurend voor de schilderijen worden gezorgd. Daarnaast hebben bezoekers ruimte nodig om zich te kunnen oriënteren, ontspannen of om iets te eten of drinken.

DE PERMANENTE COLLECTIE

Schilderijen uit de 13de tot 15de eeuw

Duccio, Uccello, van Eyck, Lippi, Mantegna, Botticelli, Dürer, Memling, Bellini

De meeste overgebleven laat-middeleeuwse schilderijen zijn van religieuze aard, gemaakt voor altaren in kerken of persoonlijke devotie. Veel van deze schilderijen hebben een verfijnde achtergrond van bladgoud. In de 15de eeuw combineerden kunstenaars steeds meer het mystieke en het realistische, niet alleen in religieuze werken maar ook in portretten en mythologieën. Personages werden vaak geplaatst in geloofwaardige architecturale en landschappelijke omgevingen. Technische voordelen, zoals het schilderen met olieverf, stelden de kunstenaars in staat om meer subtiliteit in gelaatsuitdrukkingen aan te brengen en textuur in oppervlakken weer te geven.

Schilderijen uit de 16de eeuw

Leonardo, Cranach, Michelangelo, Raphael, Holbein, Bruegel, Bronzino, Titian, Veronese

De belangrijkste kunstenaars uit deze periode hebben een faam bereikt die nooit is verbleekt. Met name in Italië zochten de renaissancistische schilders naar manieren om de kunstenaars uit het antieke Griekenland en Rome te evenaren en zelfs voorbij te streven. Portretkunstenaars werden geroemd en schilderijen van taferelen uit de antieke geschiedenis en de mythologie werden bijna net zo belangrijk gevonden als schilderijen met christelijke onderwerpen. Schilderijen die evenzeer werden gewaardeerd om hun kunstzinnige gehalte als om hun onderwerpen, kregen vaak een plaats in speciaal daarvoor ingerichte galleries.

Schilderijen uit de 17de eeuw

Caravaggio, Rubens, Poussin, Van Dyck, Velázquez, Claude Lorrain, Rembrandt, Cuyp, Vermeer

Terwijl sommige kunstenaars hun inspiratie zochten bij de kunst uit het verleden, voegden ze toch altijd een eigen stijl toe, van flamboyant tot sober. Religieuze onderwerpen werden benaderd op nieuwe manieren om zo de emoties van de kijker op te roepen. In de Nederlanden kenden de specialistische schilders van stillevens, landschappen en alledaagse taferelen – van sociale samenkomsten tot levendige scènes in taveernes – een enorme populariteit.

Schilderijen 18de tot 20ste eeuw

Canaletto, Goya, Turner, Constable, Ingres, Degas, Cézanne, Monet, Van Gogh

Hoewel er nog steeds grootse schilderijen werden gemaakt voor kerken en paleizen, gingen steeds meer schilders kleinere werken maken die werden tentoongesteld en verkocht via kunsthandelaren en op openbare tentoonstellingen. In de 19de eeuw kwamen kunststromingen – vrijblijvende genootschappen van kunstenaars die volgens eenzelfde stijl werkten – op en kreeg de onafhankelijke kunstenaar die rebelleerde tegen het officiële kunstestablishment voet aan de grond.

KORTE GESCHIEDENIS VAN DE COLLECTIE

1824 De eerste schilderijen in de collectie van de National Gallery waren het bezit van de bankier en verzamelaar John Julius Angerstein. Op 2 april gaat het Engelse parlement akkoord met de uitgave van 60.000 pond voor de aankoop van 38 schilderijen. Dit waren Italiaanse werken, waaronder een groot altaarstuk van Sebastiano del Piombo, *The Raising of Lazarus (De opwekking van Lazarus)* en prachtige voorbeelden van de Nederlandse, Vlaamse en Engelse School.

1826 In 1823 belooft de landschapsschilder en kunstverzamelaar Sir George Beaumont (1753–1827) om zijn collectie aan het land te schenken, op voorwaarde dat er een geschikte ruimte kan worden gevonden om de schilderijen op te hangen en te conserveren.

De schenking van de schilderijen gebeurt in 1826. Ze waren naast de schilderijen van Angerstein in Pall Mall te bezichtigen, totdat de hele collectie in 1838 naar Trafalgar Square verhuisde.

De collectie bestaat uit *Lamentation over the Dead Christ (Bewening van de dode Christus)* van Rembrandt, *A View of Het Steen in the Early Morning* (Uitzicht op Het Steen in de vroege ochtend) van Rubens, *The Stonemason's Yard (Het erf van de steenhouwer)* van Canaletto en *Blind Fiddler (De blinde vioolspeler)* van David Wilkie (deze laatste nu in de Tate Collectie) en verschillende werken van Claude. Sir George Beaumont miste zijn geliefde *Landscape with Hagar and the Angel (Landschap met Hagar en de engel)* van Claude zo zeer, dat hij het tot aan zijn dood terugleende.

1826 De overheid verzorgt de middelen voor de aankoop van *Christ Appearing to St Peter on the Appian Way (De verschijning van Christus aan de heilige Petrus)* van Carracci, *Bacchanalian Revel before a Term of Pan (Bacchanaal bij het beeld van Pan)* van Poussin en *Bacchus and Ariadne (Bacchus en Ariadne)* van Titiaan.

1831 De Eerwaarde Holwell Carr laat een belangrijke collectie na met onder andere *St George and the Dragon (St. Joris en de draak)* van Tintoretto en *A Woman Bathing (Badende vrouw)* van Rembrandt. Hij stipuleert dat zijn schilderijen passend opgehangen en bewaard moeten worden. 100 Pall Mall zal worden afgebroken. De plannen van architect Nash voor het bouwproject voor de omgeving van Charing Cross wordt op de lange baan geschoven vanwege gebrek aan financiën.

1837 *The Cornfield (Het korenveld)* van Constable wordt geschonken dankzij bijdragen van bewonderaars van de kunstenaar.

1838 De collectie verhuist naar het nieuwe gebouw van Wilkins aan Trafalgar Square.

1855 Sir Charles Eastlake wordt benoemd als de eerste directeur die met de hulp van een Board of Trustees volledige verantwoordelijkheid draagt voor de collectie en het beheer daarvan.

De nieuwe directeur reist door heel Europa om werken voor de Gallery aan te schaffen. Tijdens de tien jaar dat hij directeur was, wist Sir Charles Eastlake de collectie Italiaanse schilderijen van de Gallery te vergroten en de reikwijdte van het museum uit te breiden, waardoor het een van de beste collecties ter wereld is geworden. Eastlake kocht onder andere *Adoration of the Kings (Aanbidding van de koningen)* van Botticelli en *The Battle of San Romano (De slag bij San Romano)* van Uccello.

1856 Joseph Mallord William Turner laat schilderijen, tekeningen en aquarellen aan de National Gallery na, waaronder *The Evening Star (De avondster)* en *Rain, Steam and Speed – The Great Western Railway (Regen, stoom en vaart – The Great Western Railway)*.

- 1871** William Boxall, de volgende directeur, maakt zijn meest spectaculaire aanwinst met de aankoop voor 75.000 pond van 77 schilderijen uit de Peel-collectie. Deze voornamelijk Hollandse en Vlaamse schilderijen, waaronder *Avenue at Middelharnis (Het laantje van Middelharnis)* van Hobbema en *Chapeau de Paille (Vrouw met de strooien hoed)* van Rubens, voegen een nieuwe dimensie aan de collectie toe.
- 1897** The National Gallery of British Art (nu Tate Britain) gaat open. De collectie van de National Gallery omvat nu een groot aantal werken van Britse kunstenaars en het merendeel daarvan verhuist naar de Tate Gallery; een selectie Britse meesterwerken blijft in Trafalgar Square.
- 1905** Het Art Fund helpt *The Rokeby Venus (Venus en Cupido)* van Velázquez voor de National Gallery te behouden. Er werd 45.000 pond ingezameld om andere kopers te overbieden.
- 1910** Legaat van George Salting; grote collectie Hollandse, Vlaamse, Italiaanse en andere schilderijen, zoals Vlaamse Primitieven. Deze uit 192 schilderijen bestaande collectie is de grootste die aan de National Gallery is nagelaten. 164 daarvan zijn in bezit gebleven.
- 1914-18** De eerste wereldoorlog; de collectie wordt vanaf 1917 opgeslagen in het metrostation van Strand.
- 1918** Het Lane-legaat schenkt 33 Impressionistische schilderijen, waaronder *The Umbrellas (De paraplu's)* van Renoir. Het legaat wordt gedeeld met de Hugh Lane Gallery in Dublin, Ierland.
- 1924** De schenking van 50.000 pond van Samuel Courtauld maakt de aankoop van *Bathers (Baders bij Asnières)* van Seurat en *Sunflowers (Zonnenbloemen)* van Van Gogh mogelijk.
- Het Mond-legaat is met meer dan 42 schilderijen, waaronder *Crucifixion (De kruisiging)* van Rafaël, het op een na grootste legaat aan de Gallery.
- 1939-45** De tweede wereldoorlog: de collectie ligt opgeslagen in de Manod-steengroeve in Wales.
- 1962** Leonardo da Vinci's *Virgin and Child with Saint Anne and Saint John the Baptist (Maria met het kind, de Heilige Anna en Johannes de Doper)* wordt gekocht met behulp van het Art Fund en openbare schenkingen. Na de aankoop wordt het schilderij binnen vier maanden door een kwart miljoen bezoekers bewonderd; velen doen schenkingen.
- 1985/6** John Paul Getty Jnr. (Sir Paul Getty) schenkt 50 miljoen pond aan de National Gallery.
- 1999** Denis Mahon-lening: de eminente kunsthistoricus en verzamelaar en voormalig Trustee van de National Gallery geeft 28 werken uit zijn collectie Italiaanse Barokke schilderijen voor lange duur in bruikleen. Hieronder bevinden zich meesterwerken van Guido Reni, Domenichino, Luca Giordano en Johann Liss.
- 2004** Rafaëls *The Madonna of the Pinks (Madonna dei Garofani)* wordt gekocht met middelen van het Heritage Lottery Fund, het Art Fund (met een bijdrage van de Wolfson Foundation), de Amerikaanse Vrienden van de National Gallery, de George Beaumont Group, Sir Christopher Ondaatje en een collecte onder de Britse bevolking.
- 2006** Het Simon Sainsbury-legaat laat vijf schilderijen aan de National Gallery na. Hieronder bevinden zich: twee van Monet, *Snow Scene at Argenteuil (Argenteuil in de sneeuw)* en *Water-Lilies, Setting Sun (Waterlelies bij zonsondergang)* en Paul Gauguin's *Bowl of Fruit and Tankard before a Window (Fruitschaal en beker)*.

- 2009** *Diana and Actaeon* (*Diana en Actaeon*) van Titiaan wordt samen met de National Galleries of Scotland en met behulp van het Art Fund, de Monument Trust, het National Heritage Memorial Fund, een speciale subsidie van de Schotse overheid en een collecte onder de Britse bevolking gekocht voor 50 miljoen pond. Het schilderij zal gedeeld worden door de National Galleries of Scotland en de National Gallery in Londen. Elk museum mag het om de beurt vijf jaar lang vertonen.
- 2012** De National Galleries of Scotland en de National Gallery London hebben met *Diana en Callisto* nog een meesterwerk van Titiaan aangeschaft. Deze aankoop werd mogelijk gemaakt dankzij de uitzonderlijke schenkingen van het Heritage Lottery Fund (HLF), het Art Fund en The Monument Trust en de gulle ondersteuning van verschillende individuen en stichtingen.

HET GEBOUW

The National Gallery at 100 Pall Mall

1824 De begincollectie

In april 1824 gaat het Engelse parlement akkoord met de aankoop voor 60.000 pond van de schilderijencollectie van de bankier John Julius Angerstein. Zijn 38 schilderijen vormen de basis voor een nieuwe nationale collectie, voor het genot en de educatie van alle mensen. Op 10 mei 1824 wordt de nieuwe National Gallery geopend; toegang is gratis. De schilderijen worden in afwachting van een nieuw gebouw tentoongesteld in het huis van Angerstein op 100 Pall Mall.

In de eerste zes maanden trekt de verzameling 24.000 bezoekers; erg veel voor die tijd. William Seguer, die de schilderijen voor de overheid taxeerde, wordt aangesteld als directeur.

De omvang van het gebouw wordt vergeleken met andere nationale musea, zoals het Louvre in Parijs, en in de pers bespot.

1831 Een nieuwe locatie

In 1831 geeft het parlement toestemming voor de bouw van een National Gallery, ontworpen door William Wilkins, op Trafalgar Square. Er wordt veel gediscussieerd over de beste locatie voor de Gallery. Uiteindelijk wordt Trafalgar Square gekozen, in het hartje van Londen.

De National Gallery bevindt zich op de voormalige locatie van de koninklijke stallen. De architect van de Gallery, William Wilkins, heeft bij zijn ontwerp gebruik gemaakt van veel technieken voor de bouw van de stallen.

National Gallery bevindt zich op de voormalige locatie van de koninklijke stallen

In 1826 wordt het nabij gelegen Carlton House, het voormalige verblijf van de prince-regent, neergehaald, maar de indrukwekkende zuilen blijven staan. Wilkins kiest acht zuilen voor zijn nieuwe National Gallery, maar besluit dat ze te klein zijn voor de middenportiek. Mogelijk zijn ze uiteindelijk in de oost- en westportieken gebruikt.

Gavure van Wilkins' ontwerp, The National Gallery – Charing Cross, circa 1927

1838 De national gallery wordt geopend

Het nieuwe gebouw wordt in 1838 door Koningin Victoria geopend. De Royal Academy of Arts beslaat de oostelijke vleugel van het nieuwe National Gallery-gebouw, gescheiden van de National Gallery in de westelijke vleugel door een monumentale centrale trap.

In 1868 verhuist de Royal Academy naar een eigen gebouw in Piccadilly, waardoor meer ruimte beschikbaar komt voor de National Gallery.

Interieur van de National Gallery interior, 1876

1876 Uitbreiding van het nieuwe gebouw

Het gebouw wordt zwaar bekritiseerd en in 1868 krijgt de architect E.M. Barry de opdracht om met nieuwe ontwerpen voor de Gallery op Trafalgar Square te komen.

Na veel discussie wordt besloten dat het bestaande gebouw blijft staan en dat er een nieuwe vleugel wordt aangebouwd. Deze vleugel is in 1876 klaar en voegt zeven nieuwe tentoonstellingsruimtes aan de oostkant toe, inclusief de indrukwekkende koepel.

De voltooide nieuwe galleries, 1910

1896-7 De National Portrait Gallery verhuist, de Tate Gallery gaat open

De National Portrait Gallery wordt in 1857 geopend en vindt in 1890 een nieuw thuis achter de National Gallery; dit nieuwe gebouw opent zijn deuren in 1896. De Tate Gallery gaat het daaropvolgende jaar open en huisvest naast de Britse schilderijen van de National Gallery ook de privécollectie van Sir Henry Tate.

1911 Nieuwbouw

De Trustees hebben lang gestreden om meer ruimte voor de National Gallery te verkrijgen. De locatie in het hartje van Londen maakt dit erg moeilijk. In 1907 worden uiteindelijk de barrakken achter de Gallery afgebroken en begint werk aan vijf nieuwe tentoonstellingsruimtes. De nieuwe ruimtes worden in 1911 geopend.

1928-1933 Mozaïeken

De National Gallery geeft de in Rusland geboren kunstenaar Boris Anrep (1885-1969) de opdracht om twee mozaïekvloeren in de vestibule van de Main Hall te leggen. Deze moeten de *The Labours of Life* (*De Werken des Levens*) en *The Pleasures of Life* (*De Lusten des Levens*) illustreren. In 1952 brengt Anrep een derde vloer aan, *The Modern Virtues* (*De Moderne Deugden*). De resulterende mozaïeken op de vloer van een drukke openbare ruimte vierten de pracht van het dagelijkse leven.

Anrep mozaïek

Bom schade aan het dak van de National Gallery

1939-45 De Tweede Wereldoorlog

Op woensdag 23 augustus 1939 worden de deuren van de National Gallery voor het publiek gesloten en niemand weet wanneer ze weer open zullen gaan.

Tijdens de oorlog is de volledige collectie geëvacueerd naar een lesteengroeven bij Manod in Wales. De Gallery lijdt in 1940 schade als gevolg van een bomaanslag.

De bezoekers, die de oude meesterwerken niet langer kunnen bewonderen, komen nu in groten getale naar de populaire lunchconcerten van de beroemde pianiste Myra Hess, en genieten van een serie tijdelijke tentoonstellingen.

Sainsbury Wing exterior

1975 De Northern Extension (Noordaanbouw)

In 1975 gaat de Northern Extension open. Deze biedt aanmerkelijk meer tentoonstellingsruimte: negen grote en drie kleinere ruimtes. Deze nieuwe galerieën maken zo veel mogelijk gebruik van natuurlijk licht.

1991 De Sainsbury Wing (Sainsbury Vleugel)

In 1985 geven Lord Sainsbury of Preston Candover en zijn broers The Hon. Simon Sainsbury en Sir Timothy Sainsbury zeer royaal hun toezegging voor de financiering van de constructie van een nieuwe vleugel voor de Gallery.

Naast de Gallery lag al sinds de tweede wereldoorlog een perceel braak, nadat de toenmalige meubelwinkel was platgebombardeerd. De nieuwe Sainsbury Wing wordt in 1991 geopend en huisvest de volledige vroegrenaissancecollectie.

2004-6 Ontwikkeling van het East Wing project (oostvleugelproject)

Dit project begint met de opening van de Sir Paul Getty ingang, wat het hoofdgebouw voor het eerst direct vanuit Trafalgar Square gelijkvloers openbaar toegankelijk maakt. Tijdens de tweede fase van het project wordt de hoofdingang gerenoveerd en worden de originele negentiende-eeuwse plafonddecoraties van J D Crace in het trapgat gerestaureerd.

Annenberg Court en Lower Hall, oostelijke vleugel

Het heden

Als gevolg van de voltooiing van de Sainsbury Wing beschikt de Gallery nu over een totaal vloeroppervlak van 46.396 m², wat ongeveer gelijk is aan zes voetbalvelden. Groot genoeg om meer dan 2000 Londense bussen te herbergen.

© The National Gallery, London

DIRECTEUR

De heer Nicholas Penny is sinds 2008 directeur van de National Gallery.

Daarvoor was hij van 1990 tot 2000 curator van de afdeling Renaissance van de National Gallery, een functie die wordt gefinancierd door de Clore Duffield stichting. Hij keerde naar Trafalgar Square terug vanuit de National Gallery of Art in Washington, waar hij Andrew W. Mellon Professor at the Center for Advanced Study in the Visual Arts was. Van 2002 tot 2007 was hij daar Senior Curator voor Decoratieve en Beeldhouwkunst.

Na zijn doctoraat aan het Courtauld Institute, begon hij zijn carrière als docent kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Manchester. Zijn eerste museumbetrekking was die van curator van de afdeling Westerse Kunst van het Ashmolean Museum in Oxford.

Nicholas Penny heeft veel boeken en artikelen over de schilder- en beeldhouwkunst en over de geschiedenis van het verzamelen en goede smaak op zijn naam staan. Zijn werk omvat onder andere wetenschappelijke catalogi, inleidende teksten voor studenten en kritische recensies voor de algemene lezer.

ONDERZOEK IN DE NATIONAL GALLERY

Onderzoek

In de National Gallery wordt voortdurend aan onderzoek gedaan. Dit onderzoek onderbouwt veel van de werkzaamheden van de Gallery, zoals:

- Tentoonstellingen, wetenschappelijke catalogi en andere publicaties
- De zorg voor en conservatie van de schilderijen
- Hun presentatie en interpretatie

Al dit onderzoek helpt mensen om de collectie van de National Gallery beter te begrijpen. Daardoor is deze belangrijke collectie een van de meest bestudeerde en grondig onderzochte collecties ter wereld.

Onderzoek naar schilderijen

De Gallery is een vermaard centrum voor onderzoek naar Europese schilderijen van de 13de tot aan het begin van de 20ste eeuw. Er kan nog steeds iets nieuws ontdekt worden over elk schilderij in de collectie; zelfs over wereldberoemde meesterwerken.

De Gallery blijft onderzoek doen naar het volgende:

- Hoe, waarom, wanneer en door wie zijn de schilderijen gemaakt?
- Wie was de opdrachtgever en wie heeft ze verzameld?
- Hoe ze werden gebruikt?
- Wat is hun betekenis?

Dit diepgaande onderzoek naar de schilderijen vormt de basis voor de nieuwste informatie die voor iedereen beschikbaar is.

Zorg voor de schilderijen

De Afdeling Conservatie van het museum werkt samen met conservatoren en wetenschappers om ervoor te zorgen dat tot ver in de toekomst mensen van de collectie kunnen genieten. Hier komt van alles bij kijken: van regelmatige controles van de conditie van de schilderijen, tot licht-, temperatuur- en vochtregeling in de tentoonstellingsruimte. Restauratoren houden zich ook bezig met grote restauratiewerkzaamheden, die soms maanden of zelfs jaren kunnen duren.

De reiniging en restauratie van elk schilderij wordt goedgekeurd door de trustees van de Gallery. Het proces wordt zorgvuldig gevolgd, gedocumenteerd en gefotografeerd. Dit is mogelijk het meest zichtbare werk van de restauratoren. De behandeling van de dragers (panelen of doeken) is vaak echter net zo belangrijk.

Restauratoren werken nauw samen met wetenschappers en conservatoren om te beslissen hoe elk individuele schilderij moet worden aangepakt. Ook werken ze samen om de technieken te bestuderen die werden gebruikt door de kunstenaars die in de collectie vertegenwoordigd zijn.

Conservatie en wetenschap

Bij het onderzoek naar en de conservatie van een schilderij, worden altijd moderne wetenschappelijke methodes toegepast. Krachtige microscopen en de chemische analyse van minuscule verfmonsters verschaffen informatie over de pigmenten en media die bij het maken van een schilderij zijn gebruikt en over de bijbehorende structuurlagen.

Onderzoek met röntgenstralen en infrarood licht infrarood reflectografie kunnen het voorbereidende werk van de kunstenaar onder de verflaag aan het licht brengen. Vaak biedt dit inzicht in de manier van denken van de kunstenaar.

De nieuwe onderzoeksresultaten van National Gallery conservatoren, wetenschappers en restaurateurs worden elk jaar in het 'National Gallery Technical Bulletin' gepubliceerd. Dit is tegenwoordig online verkrijgbaar.

Wetenschap in de gallery

De National Gallery verricht baanbrekend werk en houdt een traditie in stand op het gebied van wetenschappelijke samenwerking tussen toegewijde teams conservatoren, wetenschappers, restauratoren en archivariissen. De catalogi van de collectie van de National Gallery worden internationaal beschouwd als de maatstaf voor dergelijke publicaties.

Wetenschappelijke artikelen die specifiek zijn gewijd aan de wetenschappelijke studie van schilderijen, worden in het National Gallery Technical Bulletin gepubliceerd, dat dit jaar 30 jaar bestaat.

De National Gallery is omringd door een bloeiende gemeenschap kunsthistorici. Door relaties te ontwikkelen met andere organisaties, ondersteunt en bevordert de Gallery geavanceerd onderzoek naar de Europese schilderkunst, zowel op nationaal als op internationaal vlak.

De eigen wetenschappelijke kennis van de Gallery wordt verrijkt door relaties met academici uit andere instellingen. Sommige daarvan werken als gastconservatoren aan onze tentoonstellingen, anderen geven een presentatie tijdens een van onze vele congressen of seminars, die vaak samen met externe partners worden georganiseerd.

De National Gallery is erkend als een onafhankelijke onderzoeksorganisatie door de Arts and Humanities Research Council en de Engineering and Physical Sciences Research Council in het Verenigd Koninkrijk.

ONDERWIJS

De Education Department (onderwijsafdeling) bestaat zo'n 30 jaar. Doel van deze afdeling is om te laten zien hoe de collectie van de National Gallery individuele creativiteit kan inspireren. De National Gallery heeft een verantwoordelijkheid ten opzichte van alle mensen, niet alleen ten opzichte van degenen die al begrijpen hoe ze kunnen genieten van de collectie.

Outreach

Als onderdeel van de bredere strategische doelstelling van de National Gallery om de collectie toegankelijk te maken, zet het museum zich in om op fantasierijke en verhelderende wijze interesse in de collectie op te wekken bij een breed en divers publiek.

Het outreach-programma van de Gallery speelt een intrinsieke rol bij het verwezenlijken van deze doelstelling. De outreach-projecten zijn gericht op specifieke groepen in de gemeenschap en zijn samengesteld om bezoekers die vanwege fysieke, sociale, emotionele of intellectuele barrières niet via andere onderwijsvoorzieningen toegang kunnen krijgen tot het museum, op creatieve wijze bij de collectie te betrekken.

Het museum tracht via verschillende interactieve outreach-projecten om mensen die zich traditioneel buitengesloten hebben gevoeld, aan te moedigen de collectie van de National Gallery te leren kennen en er een mening over te vormen.

Studenten in voortgezet en hoger onderwijs

National Gallery studiesessies zijn speciaal voor BA- en MA-studenten opgezet als algemene introductie bij de tentoonstellingen. Deze sessies bestaan onder andere uit rondleidingen en lezingen van conservatoren en kunstenaars, mogelijkheden tot discussie en toegang tot de tentoonstelling.

De National Gallery werkt ook met andere instellingen samen aan projecten voor studenten in allerlei studierichtingen. Onlangs hebben we met studenten gewerkt die op de collectie geïnspireerde muziek hebben gecomponeerd. Deze muziek werd vervolgens uitgevoerd door het London Chamber Orchestra.

Scholen

De National Gallery beschikt over een groot team bekwame en ervaren onderwijsprofessionals die scholen kunnen helpen de collectie voor hun leerlingen toegankelijk te maken. De schilderijen worden gebruikt om het leerproces in alle onderdelen van het leerplan te verrijken. Een bezoek aan de Gallery moedigt scholieren aan om te leren hoe ze schilderijen kunnen interpreteren en ervan kunnen genieten en kan ze laten zien hoe schilderijen verband houden met andere vakken en hun eigen levenservaringen.

Take one picture

Het 'Take One Picture' (Neem één schilderij)-programma nodigt basisscholen in het Verenigd Koninkrijk uit om een schilderij uit de collectie van de National Gallery te gebruiken als focus in het volledige leerplan. Elk jaar wordt een nieuw schilderij uit het museum gekozen als startpunt voor verkenning. Honderden scholen doen sinds het programma in 1995 van start is gegaan hieraan mee en vele scholen dienen elk jaar kunstwerken in voor de *Take One Picture*-tentoonstelling.

Volwassenenonderwijs

Elke dag worden er voor volwassen bezoekers aan de Gallery gratis lezingen en rondleidingen georganiseerd. Debatten, discussiegroepen, korte cursussen en studiedagen bieden de mogelijkheid om de schilderijen in de National Gallery te verkennen en dieper te bestuderen. Voor degenen die zich creatief voelen, zijn er praktische sessies, van gratis *Talk and Draw (Praat en teken)*-activiteiten tussen de middag, tot dagcursussen in tekenen naar model, grafiek en beeldhouwen.

Kinderen

Elke zondag is het familiezonntag met een scala aan activiteiten die speciaal ontwikkeld zijn om families samen te laten leren en genieten. Er zijn Magic Carpet-verhalen voor kinderen van onder de vijf, workshops voor kinderen tussen de vijf en elf, evenals verschillende audiorondleidingen voor kinderen.

TALEN IN DE NATIONAL GALLERY

Audiogidsen

De '60 Minute Tour' (rondleiding van 60 minuten)

Deze rondleiding richt zich op de hoogtepunten van de Gallery. Verkrijgbaar in de volgende talen: Engels, Chinees (Mandarijn), Duits, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Spaans, Russisch, Pools en Portugees.

Plattegrond

Verkrijgbaar in het Engels, Chinees, Duits, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Pools, Portugees, Russisch en Spaans.

Er is welkomstinformatie verkrijgbaar in het Arabisch, Grieks en Hindi.

Begeleidende gids

Verkrijgbaar in het Engels, Duits, Frans, Italiaans, Japans en Spaans.

Meesterwerken

Verkrijgbaar in het Engels, Chinees, Duits, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Pools, Russische en Spaans.

Bezoekersgids

Verkrijgbaar in het Engels, Chinees, Frans, Italiaans, Japans, Russisch en Spaans.

10 WETENSWAARDIGHEDEN OVER DE NATIONAL GALLERY

Het totale vloeroppervlak

Dit beslaat 46.369 m², wat gelijk is aan zes voetbalvelden. Het volume van het gebouw is 212.615 m³, wat wil zeggen dat er 2156 Londense bussen in passen.

De collectie

De collectie van de National Gallery omvat meer dan 2300 schilderijen die bijna allemaal wel ergens aan de muur hangen.

Aantal bezoekers

De gallery krijgt per jaar meer dan vijf miljoen bezoekers; de onderwijsafdeling verwelkomt ongeveer 80.000 scholieren per jaar.

Beelden

De beelden bij de Portico ingang waren oorspronkelijk bedoeld voor Marble Arch.

Eerste schilderij

Het eerste schilderij in de collectie (NG1) is *The raising of Lazarus* (De opwekking van Lazarus) van Del Piombo, verworven in 1824.

Het kleinste schilderij

Prince Charles Edward Stuart (*The Young Pretender*, *De jonge pretendent*) van 7,6 x 7 cm.

Het grootste schilderij

Guido Reni's *The Adoration of the Shepherds* (*De aanbidding van de herders*) van 480 x 321 cm.

Formaat

Stubbs' *Whistlejacket* geeft een levensgroot paard weer.

Inspiratie

Quentin Massys' *An Old Woman* (*'The Ugly Duchess'*) (*Een Oude Vrouw* (*'de Lelijke Hertogin'*)) was de inspiratie voor de illustraties van de Lelijke Hertogin in *Alice in Wonderland*

